

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 К 005030 19 Кж
Бања Лука, 05.7.2019. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Весне Антонић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Мире Мачкић, у кривичном предмету против оптуженог Д.М. због кривичног дјела убиства из члана 124. став 1. Кривичног законика Републике Српске одлучујући о жалбама окружног јавног тужиоца у Добоју и браниоца оптуженог изјављеним на пресуду Окружног суда у Добоју број 13 0 К 005030 18 К од 29.3.2019. године, у сједници вијећа одржаној дана 05.7.2019. године, донио је

ПРЕСУДУ

Одбијају се, као неосноване, жалбе окружног јавног тужиоца у Добоју и браниоца оптуженог Д.М. и потврђује пресуда Окружног суда у Добоју број 13 0 К 005030 18 К од 29.3.2019. године.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Добоју број 13 0 К 005030 18 К од 29.3.2019. године, оглашен је кривим оптужени Д.М. због кривичног дјела убиства из члана 124. став 1. Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), осуђен на казну затвора у трајању од 13 (тринаест) година, у коју је урачунато вријеме проведено у притвору од 05.8.2018. године па надаље, одузет предмет извршења кривичног дјела и ослобођен трошкова кривичног поступка који су пали на терет буџетских средстава.

Против ове пресуде жалбе су благовремено изјавили окружни јавни тужилац у Добоју и бранилац оптуженог С.М., адвокат из Т.

Окружни јавни тужилац пресуду побија због одлуке о кривичној санкцији, са приједлогом да се жалба уважи, пресуда преиначи у одлуци о казни и оптуженом изрекне казна затвора у дужем трајању.

Бранилац пресуду побија због битне повреде одредаба кривичног поступка и одлуке о кривичној санкцији, са приједлогом да се жалба уважи, пресуда преиначи и оптуженом изрекне казна у краћем трајању или да се пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Одговори на жалбе нису поднесени.

Пошто је у смислу члана 320. ЗКП РС испитао побијану пресуду у вези са жалбеним приговорима, а по службеној дужности пазећи на повреду Кривичног закона, овај суд је одлучио као у изреци из следећих разлога:

Пажљивом анализом побијане пресуде у правцу жалбених приговора браниоца оптуженог овај суд није нашао да је почињена битна повреда одредаба кривичног поступка у виду супротности изреке и образложења побијане пресуде. Утврђујући да је до доношења смртоносних повреда од оптуженог оштећеном дошло након вербалног сукоба, првостепени суд дајући разлоге за то пажљиво анализира и излаже исказе саслушаних свједока. Свједоци потврђују да је заиста и дошло до вербалног сукоба, препирке око тога да ли оптужени смета оштећеном и његовом друштву које је хтјело да на миру попије пиво, па и до гурања између њих. Међутим, нема мјеста закључку, који жалба сугерише, да се радило о физичком сукобу јер описана динамика догађаја у исказима свих свједока на то не указује, већ све то своди на уобичајено понашање и гурање пијаних лица, без физичког сукоба у најширем смислу. Према томе дати разлози нису супротни изреци пресуде тако да није почињена ни битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС.

С обзиром да није починио битну повреду одредаба кривичног поступка, а све је одлучне чињенице правилно и потпуно утврдио првостепени суд је правилно радње оптуженог правно оцијенио као кривично дјело убиства из члана 124. став 1. КЗ РС и за то дјело га огласио кривим.

Оглашавајући га кривим суд је утврдио све околности од којих зависи врста и висина изречене казне и оне су правилном оцјеном оствариле утицај на изречену казну затвора. Управо казном затвора у трајању од тринаест година и по мишљењу овог суда у конкретном случају оствариће се законом прописана сврха кажњавања. Број убода које је оптужени задао оштећеном, с обзиром на њихову природу, не превазилази мјеру која се треба цијенити као отежавајућа околност, нити је у току поступка утврђена склоност оптуженог ка вршењу оваквих кривичних дјела јер се такав закључак не може извести само из тога што је раније једанпут осуђиван за истоврсно кривично дјело, као што то жалба тужиоца сугерише. С друге стране суд је утврдио да је оптужени у вријеме извршења кривичног дјела био битно смањено урачунљив и непотребно се бавио давањем разлога да нема мјеста ублажавању казне јер казну и није ублажио али је пропустио да то цијени као олакшавајућу околност, што она у конкретном случају јесте. Смрт оштећеног је законски елемент бића кривичног дјела који суд наводи у околностима извршења дјела али га не цијени као отежавајућу околност, као што то жалба браниоца погрешно закључује. Овај суд зато налази да је залагање жалбе тужиоца за строжим, као и залагање жалбе браниоца за блажим кажњавањем неосновано.

Из наведених разлога ваљало је на основу члана 327. ЗКП РС жалбе одбити као неосноване и првостепену пресуду потврдити.

Записничар
Мира Мачкић

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић